

MAGYAR HIÚZ

PÁRATLAN OLDAL - LXIV. évfolyam, 38. szám, 2020. szeptember 18.

Itt nálunk, Amerikában évek óta dúl a vita a Bradley harci járművek lecseréléséről. A Pentagon igencsak óvatos, mert több sok milliárd dolláros hadiipari program befuccsolt a múltban. Tavaly szóba került a német Rheinmetall cég Lynx (Hiúz) KF41 típusú gyalogsági harcjárműve is, de azt elutasították. Persze ez nem jelenti azt, hogy idén nem fogják újratestelni.

A magyar „centrális erőterben” más a helyzet. Ott villámgyorsan lehet döntéseket hozni. Magyarország már le is szerződött ugyanerre a páncélosra, mégpedig mindjárt 218 darabra, amiből az első 46-ot Németországban gyártják le, míg 172 darabot egy új zalaegerszegi vegyesvállalat üzemében.

Kétmilliárd eurós tétel ez, 1945 óta a legjelentősebb hazai hadiipari gyárfejlesztés. Armin Papperger, a Rheinmetall elnöke alá is írta a szerződést, és Palkovics László innovációs és technológiai, valamint Benkő Tibor honvédelmi miniszterek bábáskodnak a gigaberuházás megvalósítása fölött.

Bizonyára bevált, a német hadsereg által használt harci eszközre költenek, gondolom magamban, hiszen csak egy hazardírozó kockáztatna ilyen bődületes összeget egy kipróbálatlan technológiára.

De a német haderőnek nincsen Hiúza, és jelenleg tervük sincs arra, hogy rendeljenek belőle. A csehek és az ausztrálok fontolgatják ugyan, de döntés még nincs. Eddig a földkerekség egyetlen hadserege sem állította rendszerbe a harci járművet, kishazánk az első megrendelő. Az *Index* azt írja, hogy „mivel nagyobb darabszámban még sehol nem áll rendszerben, ezért a rendkívül összetett, modern fegyverek fejlesztése során elkerülhetetlenül bekövetkező problémák felbukkanására is jó eséllyel lehet számítani.”

Visszahőkölök. Már most „elkerülhetetlenül bekövetkező” problémákról cikkeznek? A Honvédelmi Minisztérium honlapja eligazítja az akadékoskodókat: magyar gyártásról, magyar fejlesztésről van szó. Magyar döntés született.